

እንደኛ ዓመት ቀጥሮ ፯ ።

አዲስ አበባ ሚያዝያ ፴ ቀን ፲፱፻፴፰ ዓ. ም.

ዜና፡ቤተ፡ክርስቲያን፡ዘኢትዮጵያ፡

ይህ የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ዜና ለምእመናን፤ መንፈሳዊ ምክርን የሚያደል ስለሆነ ዜና ቤተ ክርስቲያን ተብሎ ተሰየመ ።

<p>የደርሳን ሞጋባብ ውስጥ ዓመት ብር 5.00 » » » » ያንዱ » 1/2 ለውጫ ለገር ለገፍ ይሆናል ።</p>	<p>በኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ጠቅላይ ጽሕፈት ቤት ተጠባባቂነት የቆመ</p>	<p>በወር እንደ ጊዜ ይታተማል የፖስታ ማጥን ቁጥር 1253 የቴሌግራም ቁጥር 2047</p>
--	--	---

መልእክት ዘራነዋ
 እጩን ገብረ ጊዮርጊስ ዘመንበረ ተክለ ሃይማኖት፤
 ዘላላቅ በውስጥ ለደብረ ሊባኖስ
 ገብሩ ወሐዋርያሁ ለኢየሱስ ክርስቶስ
 ነበ ዙሎሙ ሕዝብ ክርስቲያን ።

የክብሩን ፍጻሜ በትንሣኤ እስኪያጠቃልለው ድረስ የተቀበሉ ላቸው ፀዋት መከራዎች እያንዳንዳቸው የሰውን ፍሬ ክብርና መንፈሳዊ ሀብት የሚገልጹ ናቸው ።

ዛሬ ሚያዝያ ፲፫ ቀን የምናከብረው በዓል ዓለም ሁሉ ፍጹም ክብር ያገኘበትና ከግብርና ታዲያ ብሎስ ነፃ የወጣበት የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ትንሣኤ ስለሆነ፤ ይህንን ቀን ስናከብር የሚሰማን ደስታ ወሰን አለው ለማለት አይቻልም ።

በዚህ ቀን ለአዳምና ለዘሩ የተመሠረተው ዘለዓለማዊ ክብር ፍጡር ለፍጡር ያደርገው ዘንድ የማይቻል አምላካዊ ልግሥና በመሆኑ፤ ዓለም የህንጻ ብድር ለመመለስ የሚችለው ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ «አነ ውክቱ ፍኖተ ጽድቅ ወሕይወት» ብሎ በመለከተው መንገድ ሂዶ በሃይማኖት ፍጹም መሆንና በምግባር ምሉ መሆን ነው ።

የሰንደቅ ቅንጣት በመሬት ላይ ወድቃ ከሞተች በኋላ ተነሥታ ብዙ ፍሬ ለማፍራት እንደሚችላት፤ ሰውም ሃይማኖት ፍሬ እንደ መሆኑ መጠን፤ ሙቶ በመሬት ላይ ወድቆ ተነሥቶ የሚያፈራው ፍሬ ትንሣኤ፤ ፍጻሜና ኅልፈት የሌለበት ስለሆነ ዛሬ በዚህ በኅላሬው ዓለም የማያልፍ ሥራ ሠርተን ለመጠቀም እንድንችል፤ የጌታችንን የኢየሱስ ክርስቶስን ፍኖተ መስቀል መከተልና የሱን ሕግሙን፤ የሞቱን፤ ትንሣኤውን፤ ዕርገቱን፤ ዳግመኛ መምጣቱን እያሰቡ፤ ቅዱስ ጴጥሮስ «ድልዎኒክሙ ንበሩ» ብሎ እንደነገረን ተዘጋጅቶ ዕለተ ፍጻሜውን መጠባበቅ፤ ለትንሣኤ ዘለክብር የሚያበቃ መሆኑን ሕዝብ ክርስቲያን የሆነ ሁሉ ማሰብ አለበት ።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ልዑል ባሕርይን ዝቅ አድርጎ፤ ሰው የሆነበትንና እስከ መስቀል የደረሰበትን ስንመረምር ዓለምን ከፈጠረበት ጥበቡ፤ ሰው ሁኖ ያዳነበት ጥበቡ ይበልጣልና፤ «አዕመቂሁ ለብዕለ ጥበቢሁ ወአእምሮቱ ለአግዚአብሔር» ብለን እንክርዎችንን ከመወሰን በቀር፤ ቸርነቱን ዘርዘር ለመናገር እንችላለን ። ዓለምን ለይኩን ብሎ እንደፈጠረ ሰውንም ዳን ብሎ በቃሉ ብቻ ለማዳን ሲቻለው፤ ምክንያተ ድኒኑን እሱ ራሱ መከራ በመቀበልና ሙቶ በመነሣት ያደረገው የሰው ፍቅር ስለ አገበረው ነው ።

የዕለት ዕንስ በመሆን የጀመረውን የቸርነት ሥራ በመስቀል ላይ፤ «ተፈጸመ ዙሉ» ብሎ እስኪጨርሰውና የአዳምን

ብዑስ እጩን ገብረ ጊዮርጊስ ።

የአምላክን ቃል እንዲቱን በማፍረስ ምክንያት ከአንዲት የበለስ ቅጠል ቅንጣብ በፈሰሰው ደም በተፈጥሮ ንጹሕ የነበረው የሰው ሕይወት ስለ ተዳደረ አዳም አትብላ ከተባለው በለስ በበላ ቀን የሞት ሞት እንዲሞት የተፈረደው አምላካዊ ፍርድ እንዳይፈርስና ምንም በደለኛ ቢሆን የሞት ፍርድ እንደ ተፈረደበት እንዳይቀር ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ይህንን የሞት ፍርድ መከራ ተቀብሎ በሚያፈሰው ደሙ

